

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Vuilewaasstraat (Zonnebeke, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2021F50
Juni 2021

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2021

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV

Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies	9
1.4	Programma van Maatregelen	11
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	11
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	11
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen.....	11
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	12
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode	13
1.4.6	Onderzoekstechnieken	13
1.4.7	Eventuele afwijkingen van de CGP	14
1.4.8	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	14
1.4.9	Vondsten	15
1.5	Conclusie.....	15
2	Bibliografie.....	16

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	7
Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....	14

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	6
--	---

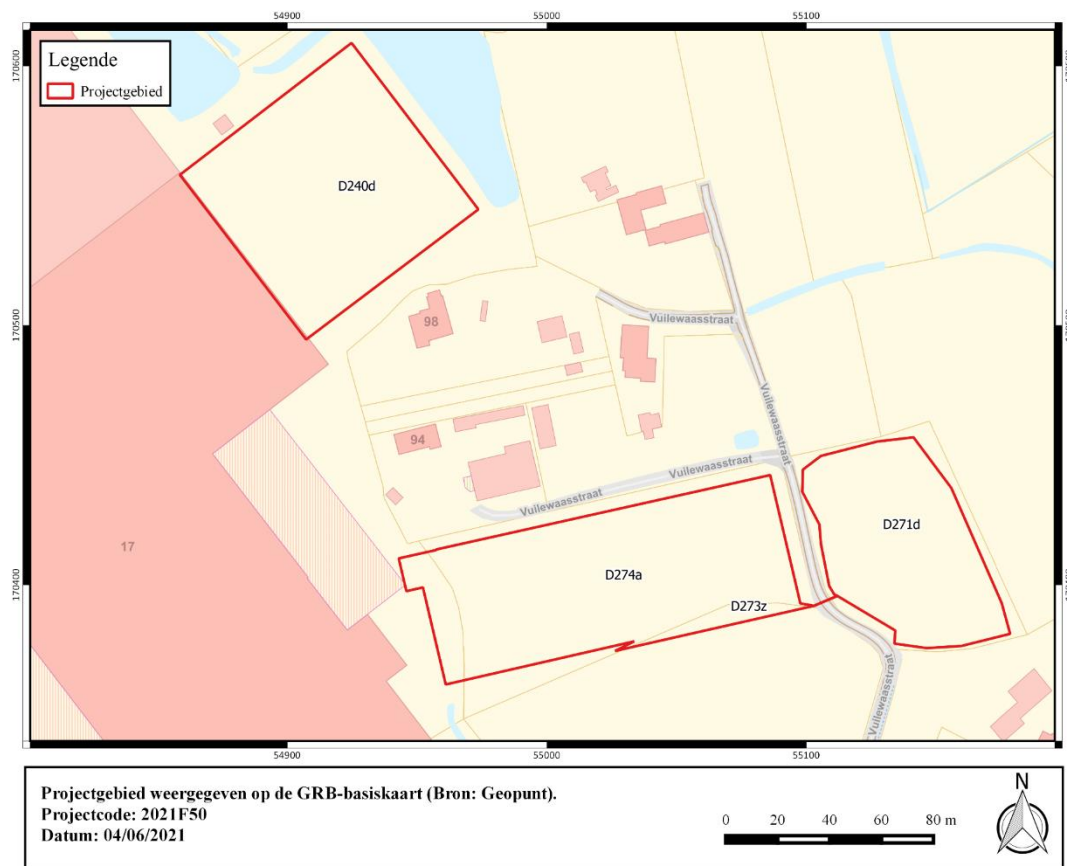

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
b) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ruben Willaert NV Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
c) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Zonnebeke
	Deelgemeente	Beselare
	Postcode	8980
	Adres	Vuilewasstraat 8980 Zonnebeke
	Toponiem	Vuilewaasstraat
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 54800$ $Y_{\min} = 170339$ $X_{\max} = 55195$ $Y_{\max} = 170613$
d) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Zonnebeke, Afdeling 3 (Beselare), Sectie D, nr's: 240d, 274a, 273z, 271d Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van nieuwe serres en een waterbekken aan de Vuile Wasstraat te Beselare, deel van Zonnebeke. De gecombineerde oppervlakte van de geplande werkzaamheden beslaat 1,83 ha en is opgesplitst in twee afzonderlijke delen. Het noordelijke deel van het projectgebied is ca. 6691 m² groot en is grotendeels verhard. De zuidelijke zone is ca. 1,16 ha groot en is in gebruik als akker en weiland. Enkel in het uiterste westen van deze zone is verharding aanwezig. Ter hoogte van de noordelijke zone blijft de aanwezige verharding bewaard. Hier worden enkel funderingsvoeten uitgegraven door de aanwezige verharding.

Beselare is gelegen ten oosten van de Centraal-West-Vlaamse Heuvelrug, in de zandleemstreek. Het onderzoeksgebied bevindt zich op de rand van de vallei van de Geluwebeek. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een profiel weer dat bestaat uit eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holoceen. Plaatselijk kan de top van het profiel bestaan uit fluviatiele afzettingen van het Holoceen. De bodemkaart geeft op het grootste deel van het terrein een nattere zandleembodem weer die plaatselijk uit colluviaal materiaal kan bestaan. Ter hoogte van het geplande bufferbekken is een hydromorfe kleibodem weergegeven. Zeer waarschijnlijk liep hier voorheen een zijtak van de Geluwebeek. Het hoogtemodel doet ter hoogte van het onderzoeksgebied vermoeden dat er in het verleden reeds nivelleringswerken zijn uitgevoerd. De omgeving, op de rand van een beekvallei, moet gunstig geweest zijn voor rondtrekkende groepen jager-verzamelaars die er konden profiteren van overlappende biotopen. De impact van de aanwezige verharding op het bodemarchief ter hoogte van het noordelijke polygoon is vooralsnog ongekend.

Op het historisch kaartmateriaal is te zien dat het onderzoeksgebied zich op de rand van een uitgestrekt bosgebied bevindt. Op de kaart van Ferraris is te zien dat het terrein in gebruik is als akkerland. Enkel langs de westelijke grens van de noordelijke zone is een boomgaard weergegeven. Binnen de contouren van het projectgebied is op de Kabinetskaart geen bebouwing weergegeven. Op de 19^e-eeuwse bronnen is te zien dat tussen beide zones verschillende gebouwen zijn afgebeeld. Ter hoogte van het geplande bufferbekken is op de Vandermaelenkaart te zien dat het terrein in gebruik is als bos. Tijdens WOI komt Beselare te liggen binnen de Duitse logistieke zone. Teneinde de trefkans inzake relictten uit de Eerste Wereldoorlog in te schatten werd reeds een historische studie uitgevoerd op basis van loopgravenkaarten en militaire luchtfoto's. Uit de geraadpleegde gegevens kon een beperkte trefkans inzake oorlogserfgoed afgeleid worden. Enkel in de noordwestelijke hoek van de zuidelijke zone werd de aanwezigheid van een gevechtssloopgraaf, smalspoor en prikkeldraadversperring afgeleid. De mate waarin deze structuren nog bewaard zijn in de ondergrond is echter ongekend. Daarnaast is eveneens te zien op luchtfoto's uit 1917 en 1918 dat het terrein sterk heeft geleden onder geallieerde artilleriebeschietingen en herschappen werd tot een kraterlandschap. Vanwege dit gegeven dient bij graafwerken rekening gehouden te worden met de mogelijke aanwezigheid van niet-ontplofte artilleriegranaten. Binnen de luchtfotosequentie is te zien hoe het terrein vroeger in gebruik was als akkerland. Tussen de noordelijke en zuidelijke zone is een hoeve te zien. Vanaf het luchtbeeld van 2000-2003 is een duidelijke wijziging te zien en is een deel van het huidige complex reeds gebouwd. Op jongere luchtbeelden is te zien hoe deze infrastructuur doorheen de jaren wordt uitgebreid.

Vanwege het landelijke karakter van de omgeving dat tot op heden voor een groot deel bewaard is gebleven zijn de gekende archeologische sites en indicatoren in de omgeving van het onderzoeksgebied relatief beperkt. Dit is meer dan waarschijnlijk te wijten aan een gebrek aan systematisch archeologisch noodonderzoek in het verleden en niet zozeer aan menselijke afwezigheid in het verleden. Het beperkte archeologisch onderzoek in de ruime omgeving bracht voornamelijk resten uit WOI aan het licht. Dit betreft resten van defensieve structuren

en resten van legeruitrusting maar ook stoffelijke resten van oorlogsslachtoffers. Naast deze vondsten uit WOI betreft het merendeel van de waarden die zijn opgenomen in de CAI cartografische indicatoren van laatmiddeleeuwse of jongere hoeves met omwalling.

Concreet dient ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Vanwege het gunstige landschappelijke kader bestaat de verwachting uit zowel artefactensites als resten van bewoning, begraving of andere activiteiten in de vorm van bodemsporen. Vanwege de bevindingen van de historische studie wordt verder onderzoek in functie van artefactensites weinig zinvol beschouwd. Er kan redelijkerwijs aangenomen worden dat het terrein tijdens de oorlog dermate hard beschoten is geweest dat kwetsbare artefactensites verplaatst en vernield zijn. De kans dat verder onderzoek door middel van archeologische boringen in dit geval nog kan leiden tot wezenlijke kenniswinst is te beperkt. Met betrekking tot oudere resten bestaand uit bodemsporen is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte onderzoeksmethode.

1.3 Gemotiveerd advies

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Op basis van de beschikbare gegevens dient uitgegaan te worden van een trefkans inzake erfgoed bestaand uit bodemsporen en relictten uit WOI. De meest geschikte onderzoeksmethode om eventueel aanwezig erfgoed in kaart te brengen en de impact van de geplande werken hierop te evalueren is een proefsleuvenonderzoek. Met betrekking tot artefactensites wordt vanwege de beschietingen tijdens WOI de kans op wezenlijke kenniswinst bij verder onderzoek als te beperkt ingeschat.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De cartografische bronnen reflecteren een open landelijke omgeving. Op de Ferrariskaart en de 19e-eeuwse bronnen is binnen de grenzen van het projectgebied geen bebouwing weergegeven. Het terrein is als landbouwgrond ingekleurd. In functie van oorlogserfgoed is reeds een studie opgemaakt met behulp van loopgravenkaarten en militaire luchtfoto's. Hieruit kan afgeleid worden dat er binnen de grenzen van het onderzoeksgebied een beperkte verwachting is inzake gekarteerde structuren. Daarnaast dient ook rekening gehouden te worden met de aanwezigheid van munitie.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe bodemopbouw vermoed wordt.

Vanwege de gunstige landschappelijke situatie dient in de omgeving uitgegaan te worden van een verhoogde trefkans inzake artefactensites. Op de historische luchtfoto's van WOI is echter te zien dat het terrein in het kader van de Derde Slag om Ieper herschapen is tot een waar kraterlandschap. De kans dat hier nog kwetsbare artefactensites bewaard zijn is dan ook bijzonder klein. De bodemopbouw en impact van de beschietingen kan efficiënter in kaart gebracht worden door gerichte profielregistratie tijdens het proefsleuvenonderzoek.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

De kans dat een geofysisch onderzoek een meerwaarde is voor het proefsleuvenonderzoek en nog kan leiden tot kenniswinst is te beperkt. Er is geen verwachting inzake grote archeologisch relevante ondergrondse structuren of een significant verschil inzake aanwezig sediment.

-verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite.

Vanwege de intense artilleriebeschietingen tijdens WOI wordt de kans zeer klein geacht dat bijkomend onderzoek door middel van archeologische boringen nog kan leiden tot wezenlijke kenniswinst.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt aangewend op terreinen die een zekere mate van oppervlaktebewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen mogelijk gerichtere keuzes gemaakt worden in de te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het uitvoeren van een veldkartering is weinig zinvol. Slechts een deel van het terrein is in gebruik als akkerland. Vanwege de zware beschietingen tijdens WOI is tevens de herkomst van eventueel aanwezig oppervlaktemateriaal zeer twijfelachtig. De kans op kenniswinst bij veldprospectie is zeer beperkt.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en op basis van objectieve waarnemingen uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop.

Ter hoogte van het onderzoeksgebied dient voornamelijk uitgegaan te worden van een trefkans inzake erfgoed bestaand uit bodemsporen. Teneinde de aanwezigheid hiervan te evalueren en de impact van de geplande werken hierop te bepalen is bijkomend onderzoek noodzakelijk. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking erfgoed bestaand uit bodemsporen is een proefsleuvenonderzoek.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: na het verwijderen van de aanwezige verharding is het terrein toegankelijk voor een graafmachine, er worden geen fysieke obstakels verwacht waardoor de prospectie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet op de beschreven verwachting is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om archeologische resten bestaand uit bodemsporen in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van spoorbewerking tijdens een proefsleuvenonderzoek is normaliter beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: de geplande werken impliceren een vlakdekkende ingreep in de bodem tot op mogelijk archeologisch relevante diepte. Hierdoor moet vooralsnog uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring niet mogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten?

-wat is de diepteligging van het archeologisch leesbaar niveau?

-hoe verhouden de bodemkundige waarnemingen in de profielputten zich tot de beschikbare gegevens?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van verstoring? Wat was de impact van de beschietingen tijdens WOI?

-zijn er nog bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen?

-wat is de bewaringstoestand van deze sporen?

-kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van oudere antropogene sporen?

-wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de waargenomen relictten?

-maken de oudere sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?

-kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting? Wijzen de sporen op artisanale activiteiten?

-zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?

-hoe verhouden de terreinwaarnemingen zich tegenover de WOI studie? Bevinden zich nog ongekarteerde oorlogsrelictten in de ondergrond?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?

- welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?

- welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?

- zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2021F50) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Beselare. Hieruit kon een trefkans op erfgoed bestaand uit bodemsporen afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot de beschreven verwachting is een proefsleuvenonderzoek op de zuidelijke zone van de geplande werken. Ter hoogte van de noordelijke zone blijft de aanwezige verharding bewaard en worden enkel funderingsvoeten ingeplant. Aangezien deze ingreep zeer beperkt is in oppervlakte en de verharding bewaard blijft is verder onderzoek ter hoogte van deze funderingsvoeten weinig zinvol.

De terreininventarisatie dient een statistisch representatief deel van het terrein te onderzoeken. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met een tussenafstand van maximaal 15m. Vanwege de bevindingen van de historische studie wordt de kans op kenniswinst bij verder onderzoek in functie van artefactensites als minimaal ingeschat. Tegen de westelijke zijde van het zuidelijke terreindeel bevindt zich een lichte talud. Indien de sleuf hier te diep wordt, dient in trappen gewerkt te worden teneinde de veiligheid te garanderen.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien de onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden en het rapport wordt opgeleverd. Indien tijdens het proefsleuvenonderzoek, tegen verwachtingen in, toch aanwijzingen voor de aanwezigheid van een artefactensite worden waargenomen, dient de onderzoeksmethode aangepast te worden. Het proefsleuvenonderzoek dient gestaakt te worden. Alle vondsten worden ingemeten en voorgelegd aan een materiaaldeskundige, opdat een verdere waardering van de vindplaats kan plaatsvinden (d.m.v. een waarderend archeologisch booronderzoek gecombineerd met bijkomende aardkundige waarnemingen in functie van bewaringscondities). Hierbij wordt verwezen naar de bepalingen rond steentijdvindplaatsen en relevante onderzoeksmethodes in de Code van Goede Praktijk. Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek.

Vanwege de ligging nabij de frontlinies van WOI dient bij werkzaamheden op het terrein rekening gehouden te worden met de aanwezigheid van niet-ontplofte geschutsmunitie. Bij voorkeur worden de mechanische graafwerken begeleid door een OCE-deskundige.

De sleuven worden ingeplant volgens een variabele as in functie van efficiënt grondverzet. Hierbij wordt getracht de gekarteerde WOI-structuren optimaal aan te snijden. Enige aanpassing van het vooropgestelde sleuvenplan wordt gemotiveerd in de rapportage.

1.4.6 Onderzoekstechnieken

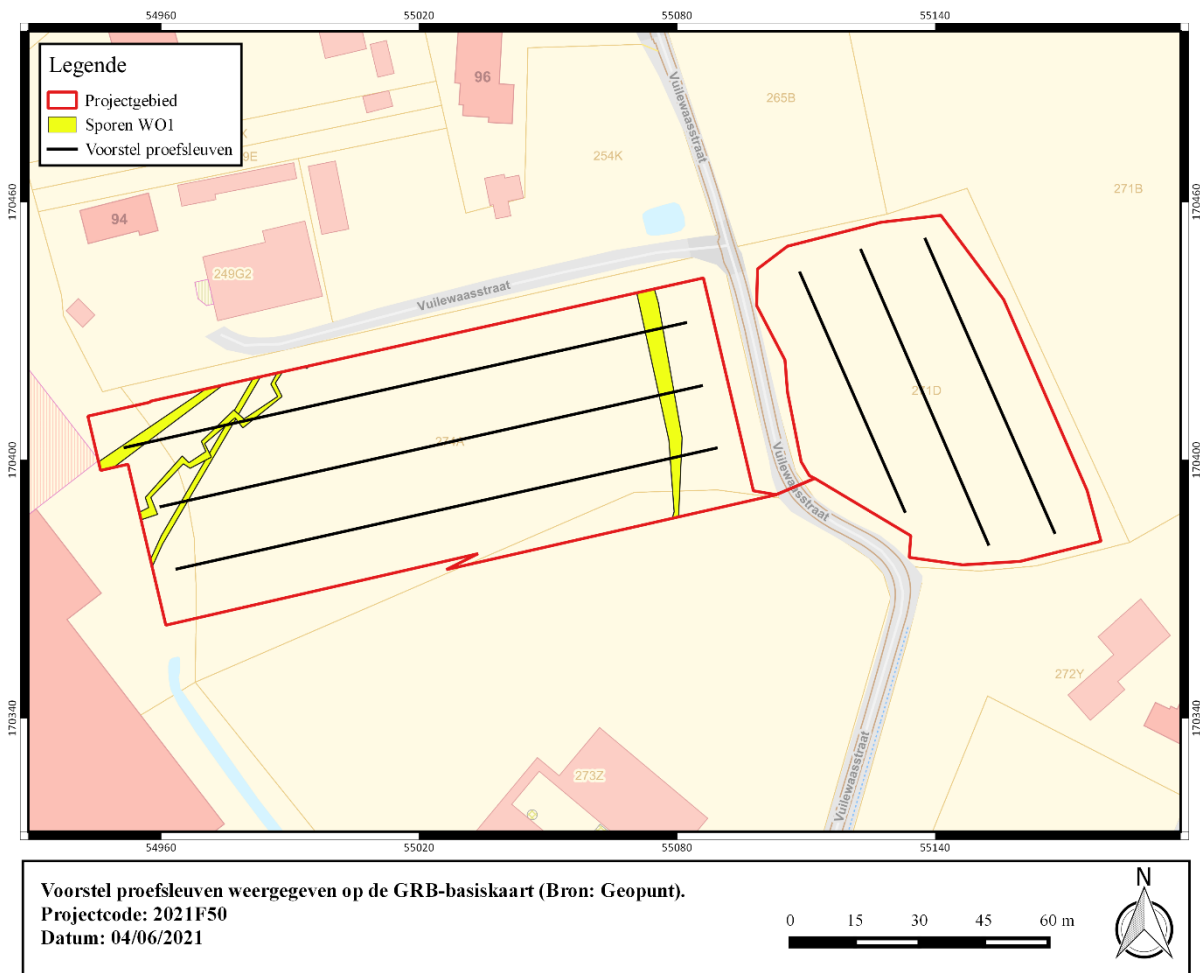
De gecombineerde oppervlakte van het te onderzoeken terrein bedraagt ca. 1,16 ha. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met tandeloze bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus kan pas naar het dieperliggende gezakt worden indien het bovenliggende vrij is van sporen.

Tijdens het terreinwerk dient aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen, wanneer relevant, profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien dit nodig blijkt binnen het kader van het proefsleuvenonderzoek.

Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider, onder begeleiding van een erkend archeoloog, deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare, leidinggevende ervaring met proefsleuvenonderzoek in de zandleemstreek.

-een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.9 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de realisatie nieuwe serres en een bufferbekken aan de Vuilewasstraat te Beselare, deel van Zonnebeke. Op basis van het bureauonderzoek kan voornamelijk een trefkans inzake erfgoed bestaand uit bodemsporen afgeleid worden. Bijkomende terreinwaarnemingen zijn noodzakelijk om de aanwezigheid van archeologisch erfgoed te evalueren en de impact van de geplande werken op het bodemarchief te bepalen. De meest geschikte onderzoeksmethode m.b.t. de verwachting is een proefsleuvenonderzoek op het volledige plangebied.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2021

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.